

selv om man vil læse det, som om der kun er Tale om Lempelser, maa man ikke glemme, at Forholdet her er et særligt. Hvis der var Tale om en Straffelov, vilde jo enhver Lempelse være til Gavn, men denne Lov skal jo ikke være nogen Straffelov. Det skal være en Lov, der vedrører mange Interesser, og hvad der kan synes at være Lempelser for den ene Part, kan meget let blive til Skærper for den anden Part. Derfor, hvis København eller Frederiksberg Kommune vil have en lignende Lov som denne, er jeg i hvert Fald paa Sagens nuværende Trin tilbøjelig til at mene, at der bør fremsættes et særligt Lovforslag derom.

I øvrigt vil jeg gerne takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremsat Forslaget meget nær i den af Kommissionen udarbejdede Form; jeg ved meget vel, at Kommissionen har arbejdet i Samraad med den tidligere Indenrigsminister, og at ogsaa han for saa vidt har en Andel i Æren for Lovforslaget. Jeg har det Indtryk, skønt Kommissionens oprindelige Forslag ikke medfølger Lovforslaget, at det foreliggende Lovforslag ligger meget nær op til det, hvilket jo ogsaa er fremhævet i Bemærkningerne. Der er, synes jeg, meget stor Forskel paa dette Lovforslag og de tidligere udarbejdede Forslag, og jeg vil ogsaa takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremsat Lovforslaget ikke blot meget nær enslydende med Udvalgets Forslag, men ogsaa, fordi han har medgivet det en Bemærkning om, at han er enig med Udvalget i, at man paa det Omraade, her er Tale om, ikke bør paalægge Kommunerne nogen Tvang, der kan forøge de dem paahvilende økonomiske Byrder. Dette er et godt Udtryk for Ministerens Forstaaelse af, hvordan Kommunerne ønsker at blive stillet, og det har vel ogsaa Sammenhæng med, at den højtærede Minister er gammel Kommunalmand og derfor ikke staar fremmed overfor kommunale Forhold.

Jeg kunde egentlig ogsaa have Lyst til at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremsat denne ret vigtige Sag i dette høje Ting. En og anden kunde have faaet den Opfattelse, at det nuværende Ministerium ikke var særlig tilbøjeligt til at fremsætte Sager her i Landstinget. Hvis denne Opfattelse skulde være rigtig, nærer jeg ikke Tvivl om, at saafremt Ministeriet faar et passende langt Liv, vil det komme til en anden Opfattelse. Det vil naturligt i sin egen Interesse, for

at faa Sagerne gennemført, komme ind paa en rimelig Arbejdsfordeling mellem Tingene. Jeg nævner kun dette, fordi det foreliggende Lovforslags Fremsættelse her i Tinget, ifald der har været en Opfattelse som den nævnte hos Ministeriet, kunde tyde paa, at denne Opfattelse ikke næres meget stærkt af den højtærede Indenrigsminister.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg gaar ud fra, at der vil blive Lejlighed til at drøfte de enkelte Bestemmelser i et Udvalg.

H. P. Jensen: Da det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) ret udførligt har omtalt, hvad der er sket indenfor Boligkommissionen, skal jeg lade disse Forhold ligge. Jeg vil straks sige, at det foreliggende Lovforslag sikkert af de allerfleste Kommunalmedlemme hilses med Glæde. Det er et Forslag, vi rundt omkring i Kommunerne har længtes efter. Jeg haaber, at det ikke maa vare længe, inden Lovforslaget kan blive til Lov. Hvor mærkeligt det end er, findes der dog hist og her Modstandere af en lovbunden Ordning for Udviklingen af Kommunerne, Folk, som hævder, at man ikke har Spor af Brug for en saadan Ordning, og at det gaar uden mærket uden Regler paa dette Omraade. Jeg skal nævne et Tilfælde, som viser, at det ikke gaar lige godt altid. Det var en Mand, der vilde bygge sig en Villa; han købte derfor en Grund og forberedte Grundgravningen. Saa opdagede det paagældende Vejudvalg, at der skulde der egentlig gaa en Gade en Gang med Tiden, for at man kunde faa Forbindelse med Havnen, og saa maatte man købe Grunden af Manden, og han købte sig en ny Grund. Det samme gentog sig; der skulde ogsaa gaa en Gade der, man maatte atter købe Grunden af Manden. Endelig køber han saa en Grund et lille Stykke derfra og faar bygget, men i Løbet af et Par Aars Tid er der udarbejdet et Forslag til en Byplan, og den viser, at der skal gaa en Gade saa tæt op ad Grunden, at han er nødt til at aflevere Halvdelen af sin Have. Denne Mand er i høj Grad blevet ked af alt, hvad der hedder Kommunalbestyrelse og Kommunalbestyrelsens Foranstaltninger, og kunde selvfølgelig ikke forstaa alt dette. Havde den paagældende By haft en Byplan, der var lovfæstet, havde sligt jo ikke kunnet ske, for saa var det blevet opdaget lige med det samme; saa havde man ikke næsten skullet drive Jagt paa den paagældende Mand, jage ham fra det ene Sted til det andet. Det, man